

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010032
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4619010032.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného H. D., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného H. D. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo 05.06.2019, sp.zn. 1T/5/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre 17. októbra 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného H. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len „súd prvého stupňa“) zo dňa 05.06.2019 sp. zn. 1T/5/2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) uznal obžalovaného H. D. (ďalej len „obžalovaný“) vinným zo spáchania zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase bezprostredne pred XX.XX hod v obci L., časť N. V., na ceste X/XX ako vodič osobného motorového vozidla zn. H. W. EČ: TO-XXXDI, čiernej metalízy, neuposlušol opakované výzvy príslušníkov PZ Pohotovostného policajného útvaru Odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva PZ Nitra, ktorí v zmysle § 85 odsek 1 Trestného poriadku vykonávali jeho zadržanie v trestnej veci pod W.: L.-X/I-VYS-NR-XXXX tým spôsobom, že na troch služobných vozidlách, ktorými vykonávali zastavenie vozidla obžalovaného, použili výstražné rozhlasové a zvukové zariadenie a magnetické služobné majáky, príslušník PZ zo služobného vozidla zn. R. XXXi, ktoré predbehlo vozidlo obžalovaného, sa vysunul z okna a mával zastavovacím terčíkom, príslušník PZ z druhého služobného vozidla zn. H. V., ktoré išlo súbežne vedľa vozidla obžalovaného, mával rukou, na ktorej mal reflexnú pásku polície a dával ústnu výzvu obžalovanému „polícia - stoj“, pričom obžalovaný za účelom útoku strhol vozidlo do ľavej časti vozovky smerom do služobného vozidla zn. H. V., ktoré vodič zabrzdil čo obžalovaný využil a prešiel do ľavej časti vozovky, kde pokračoval v jazde a aby sa vyhol protiúdcemu nákladnému vozidlu, prešiel s vozidlom ešte viac doľava, až na chodník a autobusovú zastávku, potom sa vrátil do svojej pravej časti vozovky, kde pravou stranou svojho vozidla vytláčal z cesty a vrážal do ľavej časti služobného motorového vozidla zn. R. XXXi a následne po cca 300 m v čase o XX.XX hod. so svojim vozidlom zastavil, pričom svojim konaním vodičovi služobného vozidla, por. F. Toriškovi, W.: XXX XXX a spolujazdcovi por. G. N., W.: XXX XXX, príslušníkom PZ pohotovostného policajného útvaru Odboru poriadkovej polície Krajského riaditeľstva PZ Nitra, nespôsobil zranenia a na služobnom motorovom vozidle zn. R. XXXi, EČ: NR-XXXFM, modrej metalízy, spôsobil škodu G. vnútra SR, D. 2, R. IČO: XX XXX XXX vo výške X XXX,- Eur a skutok spáchal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp.zn. 1T/151/2007 zo dňa 26.09.2007, právoplatného dňa 26.09.2007 uznaný za vinného za zločin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona.

Za to bol súdom prvého stupňa odsúdený podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Trestného zákona, s použitím podľa § 38 odsek 2, odsek 7 Trestného zákona, § 42 odsek 1 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní dvanásť rokov a podľa § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Proti napadnutému rozsudku, v zákonnej lehote, teda včas, podal obžalovaný odvolanie iba čo do výroku o treste.

V písomnom odôvodnení odvolania prostredníctvom svojho obhajcu poukázal predovšetkým na to, že trest uložený mu súdom prvého stupňa je neprímerane prísny a z tohto dôvodu by mu odvolací súd mohol trestné stíhanie zastaviť, preto sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd vo veci sám rozhodol.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridržiavajúc sa písomných dôvodov odvolania, navrhol odvolaniu obžalovaného vyhovieť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že trest, ktorý mu uložil súd prvého stupňa sa mu javí prísnym a postačuje mu trest v trvaní desať rokov, ktorý mu bol uložený za drogovú trestnú činnosť.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku.

V rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd preskúmal výrok o treste napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolanie obžalovaného smerovalo.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti odvolací súd predovšetkým zistil, že už orgánmi činnými v trestnom konaní bol v prejednávanej veci zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 119 odsek 1 písmeno a/ až písmeno d/ Trestného poriadku a ktoré súd prvého stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie o vine obžalovaného a o uloženom mu treste.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní aj pri vykonávaní dôkazov súvisiacich s výrokom o treste, postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa dostatočne odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd prvého stupňa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní konania obžalovaného o otázke viny a pri ukladaní trestu, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a na ktoré poukazuje.

Krajský súd, ako súd odvolací, rovnako ako súd prvého stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, pričom súd nepochybil ani pri právnom pomenovaní konania obžalovaného, keď jeho konanie právne kvalifikoval ako zločin útoku na

verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a/ Trestného zákona.

V napadnutom rozsudku súd prvého stupňa tiež náležite odôvodnil tak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a odvolací súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v plnom rozsahu osvojil.

Po preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu, u obžalovaného prihliadol na všetky kritériá ustanovené v § 34 odsek 1, odsek 2, odsek 3, odsek 4 Trestného zákona, tiež ustanovenia § 42 odsek 1 a § 41 odsek 2 Trestného zákona a správne mu uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/67/2018.

Trest odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov za celú jeho zbiehajúcu sa trestnú činnosť, teda drogovú a aj za v posudzovanej veci prejednávanú, preto nie je trestom neprimeraným, pričom uloženie trestu odňatia slobody kratšieho trvania vzhľadom na osobu obžalovaného (5 záznamov v registri trestov za rôzne úmyselné delikty), okolnosti prípadu neprichádzalo do úvahy.

Odvolací súd sa plne stotožňuje i s rozhodnutím súdu prvého stupňa pokiaľ ide o zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia v zmysle § 48 odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, pretože je v súlade so zákonom.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 odsek 1 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, zistiť, že nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.